

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. w dniu 15 lutego 2017 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. M. kwoty 2.177,10 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2016 r. do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu roszczenia pozwu wskazał, że jego roszczenie wynika z umowy pośrednictwa w sprzedaży gazu w butlach pozwanemu, które zostały mu dostarczone w ilościach: 3 sztuki – butle 11 kg, 3 sztuki – butle 5 kg, 15 sztuk – butle 3 kg, 12 sztuk- butle 2 kg w dniu 23 maja 2008 r., co potwierdzone zostało protokołem powierzenia sprzętu. Na skutek zakończenia współpracy w zakresie dystrybucji gazu dostarczanego przez powoda, (...) S.A. z siedzibą w B. w dniu 3 lipca 2012 r. skierował do pozwanego wezwanie do zwrotu butli z zastrzeżeniem, że w przypadku nie wykonania wezwania będzie dochodziła zapłaty ich wartości. Pozwany wezwania nie odebrał. W dniu 5 sierpnia 2016 r. wysłał pozwanemu wezwanie do zwrotu butli pod rygorem żądania zwrotu ich wartości pieniężnej. Powód wysłał wezwanie na dwa adresy. Pod jednym z nich wezwanie zostało odebrane. Wobec braku reakcji pozwanego na skierowane wezwania powód w dniu 2 września 2016 r. wystawił pozwanemu fakturę VAT o nr (...) na kwotę 2.177,10 złotych z terminem płatności na dzień 16 września 2016 r., która została przez pozwanego odebrana. Pozwany jednak odmówił zapłaty kwoty objętej fakturą i zażądał dokumentów świadczących o współpracy stron, zaprzeczając, żeby łączyła je jakakolwiek umowa.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Białymstoku w dniu 21 lutego 2017 r. nakazał pozwanemu M. M., aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 2.177,10 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia 13 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 642 złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany M. M. wniósł sprzeciw od wskazanego nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa w całości. Zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem wskazując, że roszczenie związane jest z prowadzeniem przez powoda działalności gospodarczej. Nadto, wnosił o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał, że otrzymał wezwanie z dnia 5 sierpnia 2016 r. dotyczące zwrotu sprzętu w postaci butli. Wskazał, iż pełnomocnik pozwanego w pismach z dnia 08 września 2016 r., 13 września 2016 r. przekazał jego stanowisko odnośnie odmowy uznania długu i zapłaty z uwagi na brak umowy, z której mógłby on wynikać. Ponadto pozwany zakwestionował autentyczność podpisu na protokole powierzenia sprzętu. Na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2017r. pozwany sprecyzował, że termin przedawnienia należy liczyć od pierwszego wezwania do zapłaty, które zostało sporządzone przez powoda a więc 2012 r. oraz wniósł o ograniczenie rozprawy jedynie do zarzutu przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S. A. z siedzibą w B. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się m.in. dystrybucją i sprzedażą gazu w butlach. W dniu 23 05 2008r. został sporządzony protokół powierzenia 22 sztuk butli z gazem o różnej pojemności dla pozwanego M. M. pod adresem

(informacja z KRS powoda k. 5-9, protokół powierzenia sprzętu z dnia 23.05.2008 r. k. 22)

Powód w dniu 03 lipca 2012 r. skierował do pozwanego wezwanie do zwrotu butli w terminie 7 dni z zastrzeżeniem, że w przypadku odmowy zwrotu powód będzie dochodził zapłaty ich wartości. Pozwany nie odebrał tego wezwania.

(wezwanie z dnia 03 lipca 2012 r. k. 29)

Powód w dniu 02 września 2016 r. wystawił fakturę VAT o nr (...) r na kwotę 2.177,10 złotych z terminem płatności do 16 września 2016 r. , obciążając nią pozwanego z tytułu sprzedaży butli z gazem.

(faktura VAT z dnia 02 września 2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 16-18)

Powód kilkakrotnie wzywał pozwanego do zapłaty kwoty 2.177,10 złotych w sierpniu 2016 r., we wrześniu 2016 r. w październiku 2016 r. Pozwany odmawiał zapłaty kwoty, nie uznając roszczenia i powołując się na brak umowy wiążącej strony oraz przedawnienie roszczenia.

(wezwanie do zwrotu butli z dnia 05 sierpnia 2016 r. k. 30-33, wezwanie do zapłaty z dnia 31 października 2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 13-15, pismo powoda z dnia 31 października 2016 r. k. 19-20, 21 pismo pozwanego z dnia 08 września 2016 r. k. 23-28)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony oraz fakty przez nie zaprzeczone. W części bowiem prawdziwość tych dokumentów została zakwestionowana przez pozwanego co do ich prawdziwości i treści, w szczególności jako taki został zakwestionowany protokół przekazania sprzętu w postaci butli pozwanemu. Jednakże okolicznością nie kwestionowaną przez obie strony wynikającą z tego dokumentu jest data powstania zobowiązania, z którego wynika żądanie powoda, tj. w dniu 23 05 2008r. oraz okoliczność, że wynika ono z prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej. W tych okolicznościach pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem. W konsekwencji Sąd rozpoznający prawnie zobligowany był w pierwszej kolejności do oceny zasadności zgłoszonego przez pozwanego zarzutu, mając na uwadze treść art.220 kpc. Uwzględnienie wskazanego zarzutu przedawnienia czyniło bowiem bezprzedmiotowym dalsze badanie zasadności samego roszczenia.

Stosownie do treści art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

W przedmiotowej sprawie powód niewątpliwie dochodzi roszczenia majątkowego. Powód domaga się od pozwanego zapłaty wskazanych w pozwie kwot wobec nie wywiązania się przez pozwanego z obowiązku zwrotu powierzonych mu butli. Terminy przedawnienia roszczeń majątkowych reguluje przepis art. 118 k.c., zgodnie z którym termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej. Powód powołał się na wynikające z umowy dystrybucji jego gazu w butlach nie wykonanie przez pozwanego jego zobowiązania. Zatem termin przedawnienia tego roszczenia wynosi 3 lata.

Początek biegu przedawnienia reguluje art. 120 § 1 kc wskazując, iż bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. W niniejszej sprawie roszczenie powoda stało się wymagalne z dniem wezwania pozwanego do wydania butli z gazem , tj. w dniu 3 lipca 2012 r., bowiem w tym dniu powód podjął czynność zmierzającą do uzyskania należnego świadczenia. Termin przedawnienia roszczenia powoda upłynął więc z dniem 3 lipca 2015r.

Tymczasem pozew w rozpoznawanej sprawie wniesiony został w dniu 15 lutego 2017 r. a więc już po upływie terminu przedawnienia roszczenia nim objętego, a wynikającego z okoliczności faktycznych , wskazanych w pozwie jako podstawa faktyczna żądania powoda.

Przedawnienie jest instytucją prawa bezwzględnie obowiązującego (ius cogens) i regulujące je przepisy nie mogą być uchylone lub zmienione wolą stron – zgodnie z treścią przepisu art. 119 k.c., terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Należy zauważyć, iż zgodnie z treścią przepisu art. 117 § 2 k.c. sam upływ terminu przedawnienia nie wywołuje skutku przedawnienia, lecz powoduje powstanie po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienie (por. uchwała SN z dnia 10 listopada 1995 r., III CZP 156/95, OSNCP 3/96, poz 31). Ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, zachowuje pełną swobodę korzystania z zarzutu przedawnienia, chyba że po upływie terminu przedawnienia, zrzeka się tego zarzutu.

Pozwany w niniejszej sprawie nie zrzekł się korzystania z zarzutu przedawnienia. Podniósł go w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Strona powodowa nie wykazała, że termin przedawnienia został w jakikolwiek sposób skutecznie przerwany, ani też aby doszło do jego zawieszenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie wskazanych powyżej przepisów powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 złotych jako niezbędną do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.